

Τριᾶντι Λεπτῶν 10

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τριᾶντι Λεπτῶν 10

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'

Ἐν Ἀθήναις, 26 Νοεμβρίου 1892.

ΕΤΟΣ Α' — ΑΡΙΘ. 16

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἀθήναις φρ. 8.—
 εἰς ἐπαρχίας " 8.50
 Ἐν τῷ Ἑξωτερικῷ φρ. χρ. 15.—
 Ἐν Ῥωσίᾳ ρούβλ. 6.—

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Η ΥΠΟΜΟΝΗ, μῦθος τοῦ λαοῦ ὑπὸ Μήτσου Χ'. — ΜΑΡΚΕΛΙΝΑ, νεωτῆ μυθιστορία Ἰουλίου Μαρῦ, (μετὰ εἰκόνων), μετὰφρ. Β' — Ο ΥΠΟΛΟΧΑΓΟΣ ΒΟΝΕ, μυθιστορία Ἐκτωρὸς Μαλῶ, μετὰφρ. Κ.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΟΔΟΣ ΠΡΟΑΓΕΤΕΙΟΥ ΑΡΙΘ. 10

Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται ἀπ' εὐθείας «Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῶν ΕΚΛΕΚΤΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ, εἰς Ἀθήνας», διὰ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν, γραμματῶν, χαρτονομισμάτων, τοκομεριδίων, συναλλαγμάτων κτλ. κτλ.

**Διακρίπτεται ὀριστικῶς ἡ ἀπο-
 λὴ τῶν Ἐκλεκτῶν Μυθιστορη-
 μάτων, εἰς πάντας τοὺς μὴ συμ-
 ορφωθέντας πρὸς τὴν ἐντυπον
 ὧν γνωστοποιήσιν περὶ ἀποστο-
 ς τῆς συνδρομῆς αὐτῶν.**

Ἡ Διεύθυνσις

Η ΥΠΟΜΟΝΗ

Μῦθος τοῦ λαοῦ.

Μιά φορὰ κ' ἓνα καιρὸ ἓνας πασᾶς εἶχε περιβολάρη ἓνα Χριστιανό. Μέσα στὸ περι-
 ὶ του ἦταν φυτεμμένες οὐλές οἱ τριαν-
 αφυλλίες τοῦ κόσμου. Κάθε πρωτομαγιά
 ὁ πρωτάνοιγε τὸ πρῶτο τριανταφυλλάκι
 περιβολάρης ὁ Χριστιανὸς τόκοζε καὶ τὸ
 ἦγαινε στὸ σεράγι τοῦ πασᾶ, κ' ὁ πασᾶς
 ἔδινε καλὸ μπυχτσῖσι. Μιά πρωτομαγιά
 παίνει στὸ περιβόλι τοῦ ὁ Χριστιανὸς χα-
 ὶμενος νὰ κόψῃ τὸ πρωτόλουθο τριαντα-
 υλλάκι καὶ νὰ τὸ πᾶῃ στὸ πασᾶ. Μ' ἄλ-
 ὶμονο, τὸ τριανταφυλλάκι εἶχε μαρκαθεῖ
 νέλπιστα τὴ νύχτα ἀπὸ τὸ τσίμπημα τοῦ
 κωληκιοῦ. Ὁ ὁδῶλος ὁ περιβολάρης δὲν
 ἔρε τί νὰ κάμῃ, χτύπαγε τὸ κεφάλι του
 τὰ δέντρα, τραβᾶγε ἀπελπισμένα τὰ μαλ-
 ᾶ του, κ' ἔλλαγε τὴ κακὴ του τύχη, ἴσια
 ἔ πὺ ἀποφασίσε νὰ πᾶῃ νὰ ζητήσῃ χάρι
 ἀπ' τὸ πασᾶ μὲ τὸ μαρκαμένο τριανταφυλ-
 ᾶκι στα χέρια. Ἔτσι κ' ἔκαμε. Σὰν τὸν
 ἴδε ὁ πασᾶς πεσμένον ἐπὶ ποδάρια του μπρο-
 στά, νὰ τοῦ μολογᾷ μὲ βουρκωμένα μάτια
 τὸ κακὸ πὺ τὸν βρῆκε, τὸν σήκωσε καὶ τοῦ-
 πε χαμογελῶντας:

— Αἰντε, μπρὲ παιδί, καὶ θὰ τῶβρη τὸ
 σκωλήκι.

Ἦρθε ἡ ἄλλη πρωτομαγιά. Μπαίνει τὴν
 αὐγὴν ἐπὶ περιβόλι ὁ Χριστιανὸς νὰ κόψῃ τὸ
 πρωτόλουθο τριανταφυλλάκι καὶ τί βλέπει;
 Στὰ κλωνάρια τῆς τριανταφυλλιάς εἶχε κά-

μεὶ τὴ φωλίτσα τοῦ ἓνα μικρὸ πουλάκι, καὶ
 πηδοῦσε ὁλόγυρα ἐπὶ τριανταφυλλάκι, καὶ
 κελαδοῦσε ὁμορφα, ὁμορφα. Ἐκεῖ πὺ κελα-
 δοῦσε, τὸ σκωλήκι ἄρχισε ν' ἀνθεαίνῃ καὶ
 πῆγαινε νὰ τσίμπησῃ ἴσια τ' ἀνοιγμένο τρι-
 ανταφυλλάκι. Τὸ πουλάκι δὲν χάνει καιρὸ,
 ἀνοίγει τὸ στοματάκι του, καὶ τὸ καταπίνει.
 Χροῦμενος ὁ Χριστιανὸς κόβει τὸ τριαντα-
 φυλλάκι καὶ τὸ πᾶει ἐπὶ πασᾶ, καὶ τοῦ μο-
 λογᾷ τό, καὶ τὸ γιὰ τὸ σκωλήκι. Ὁ πασᾶς
 πῆρε τὸ τριανταφυλλάκι, ἔδωσε μιά χούφτα
 φλωριά ἐπὶ Χριστιανὸ καὶ τοῦπε χαμογελῶν-
 τας:

— Ἐννοια σου, μπρὲ ρωμηνέ, καὶ θὰ τῶ-
 βρη τὸ πουλάκι.

Ἐναῖρθ' ἡ ἄλλη πρωτομαγιά κ' ὁ περι-
 βολάρης πᾶει νὰ κόψῃ τὸ τριανταφυλλάκι. Τί νὰ
 ἴδῃ! Ἐκεῖ πὺ ἔπαιζε τὸ πουλάκι γύρω ἐπὶ
 κλωνιά τῆς τριανταφυλλιάς, ἓνα φεῖδι φαρ-
 μακερὸ χουμαί καὶ καταπίνει τὸ καῦμένο
 τὸ πουλάκι. Κόβει τὸ τριανταφυλλάκι ὁ πε-
 ριβολάρης καὶ τὸ πᾶει λυπημένος ἐπὶ πασᾶ.

— Ἀά, ὁρέ, μπαζιβάνε, κατ' ἔτσι; τοῦ
 κάνει ὁ πασᾶς.

— Τὸ καὶ τό, πασᾶ μου. Χαμογέλασε ὁ
 πασᾶς, τόκοζε καλὸ μπυχτσῖσι, καὶ τοῦπε
 χαμογελῶντας:

— Σώπα, μπρὲ ἄνθρωπε, καὶ θὰ τῶβρη
 τὸ φίδι.

Ματαξαναῖρθε ἡ πρωτομαγιά, πᾶει κ' ὁ
 περιβολάρης νὰ κόψῃ τὸ τριανταφυλλάκι.
 Τί νὰ ἴδῃ! Τὸ φίδι κολουριασμένο στὴς ρί-
 zes τῆς τριανταφυλλιάς, σήκωνε τὸ στόμα
 του καὶ σφύριζε γύρω ἐπὶ τριανταφυλλάκι.
 Δὲ χάνει καιρὸ ὁ περιβολάρης, ἀδράχνει ἓνα
 τσαπὶ καὶ σκοτόνει τὸ φίδι. Κόβει τὸ τρι-
 ανταφυλλάκι καὶ τὸ πᾶει ἐπὶ πασᾶ, καὶ τοῦ
 μολογᾷ τὸ καὶ τὸ γιὰ τὸ φίδι. Γέλασε ὁ
 πασᾶς αὐτὴ τὴ φορὰ, καὶ σὰν τῶδοσε καλὸ
 μπυχτσῖσι, τοῦπε:

— Ἐννοιασου, παιδί μου, θὰ τῶβρη καὶ σύ.

Πέρασε κάμποσος καιρὸς. Μιά μέρα κεῖ
 πὺ διαβᾶνε ὁ περιβολάρης ἀπ' τὸ χαρέμι
 τοῦ πασᾶ, τοῦ κάνουν ψίτ! ψίτ! οἱ χανοῦ-
 μισσες, καὶ τὸν κραζοῦν νὰ πᾶῃ ἀπάνω. Ὁ
 κακόμοιρος ὁ Χριστιανὸς, πούζερε τί τὸν γύ-
 ρεσαν ἀπ' τὸ φόβο τοῦ τόβαλε ἐπὶ πόδια;
 θύμωσαν οἱ χανοῦμισσες, γιατί νὰ τὲς περὶ-
 φρονέσῃ ὁ παληρωμηνός, καὶ πᾶνε καὶ λένε
 τοῦ πασᾶ, πῶς ὁ περιβολάρης τὲς πείραξε
 ἐπὶ χαμάμ, καὶ τοῦ ζήτησαν τὸ κεφάλι του.
 Δικτάζει ὁ πασᾶς εὐτὺς νὰ πιάσουν τὸν πε-
 ριβολάρη. Τὸν πιάνουν, καὶ τὸν πακύνουν νὰ
 τὸν κρεμάσουν ἐπὶ πλάτανο. Μαζεύτηκε κό-
 σμος ντουινιάς, πῆγε κ' ὁ πασᾶς νὰ κάμῃ
 χάξι. Τῶβχαν τὴ θηλειὰ ἐπὶ λαιμὸ κ' ἦταν
 ἔτοιμοι νὰ τὸν πνίξουν. Τότες γυρίζει ὁ Χρι-
 στιανὸς κατὰ τὸ πασᾶ καὶ τοῦ λέει.

— Ὑπομονή, πασᾶ μου, καὶ θὰ τῶβρης
 καὶ σύ.

Συγκινήθηκε ἐπὶ λόγια τοῦ ὁ πασᾶς, καὶ
 τοῦ χάρισε τὴ ζωή.

ΜΗΤΣΟΣ Χ.

ΜΑΡΚΕΛΙΝΑ

Μυθιστορία ἸΟΥΛΙΟΥ ΜΑΡῙ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

[Συνέχεια]

— Ναι, τῆς ἡλικίας μου, ἀπάνω κάτω,
 πενηντάρης ἢ ἑξηντάρης.

— Πῶς ἦτο ἐνδευμένος;

— Μὰ τὴν πίστι μου, δὲν τὸν παρετή-
 ρησα: φοροῦσε παλτὸ καὶ ρεπούμπλικα.
 Πρώτη φορὰ τὸν ἔβλεπα.

— Περιέργον πολὺ εἶνε τὸ νὰ ἔλθῃ ἄν-
 θρωπος ἄγνωστος νὰ σὲ ἐπιφορτίσῃ μὲ τει-
 αὐτὴν ἐντολήν.

— Δὲν εἶν' ἡ πρώτη φορὰ πὺ μοῦ συμ-